

a pillanat túloldala

nem működik a rövid távú memóriám
mindig ellenőriznem kell magam
elvégeztem-e ezt-azt fél perccel előbb
mert nem vagyok biztos benne csak
homályosan dereng a szükség emléke

nem működik a rövid távú memóriám
ezért ha valakit megismerek közeledünk
általában úgy viselkedünk mint az ismeretlenek
elmegyünk egymás mellett csendben szólunk
néhány szót mindig későn eszmélek fel

súlyos történetek hullanak ki a jelenből
és kavargó múltakká válnak egy valami-
kori jövőben ahol felteszem a hiábavaló
kérdéseket írnom kellene egy verset arról hogy
nem működik a rövid távú memóriám

önmagától is független

ne legyen becsület
ne legyen alázat
ne legyen fedele
se fala a háznak
ne legyen értékrend
ne legyen feszület
ha vágnak vágj vissza
közeleg a szüret
egy ide egy oda
kráterben pillangó
ne legyen hiteles
a csenddel villongó
ideszáll odaszáll
a penge és vissza
kihulló nedveink
majd a föld beissza

múlt éjjel álmodtam
vadállat közelgett
ellenállt a tűznek
ellenállt köveknek
szinte már hozzám ért
szemében láthattam
fényleni önmagam
szemét s míg fáradtan
mozdulni próbáltam
elfutni előle
karmába ragadott
s megindult előre
lassan megértettem
mit üzen ereje
álmodni úgy szabad
ha találkozol vele